

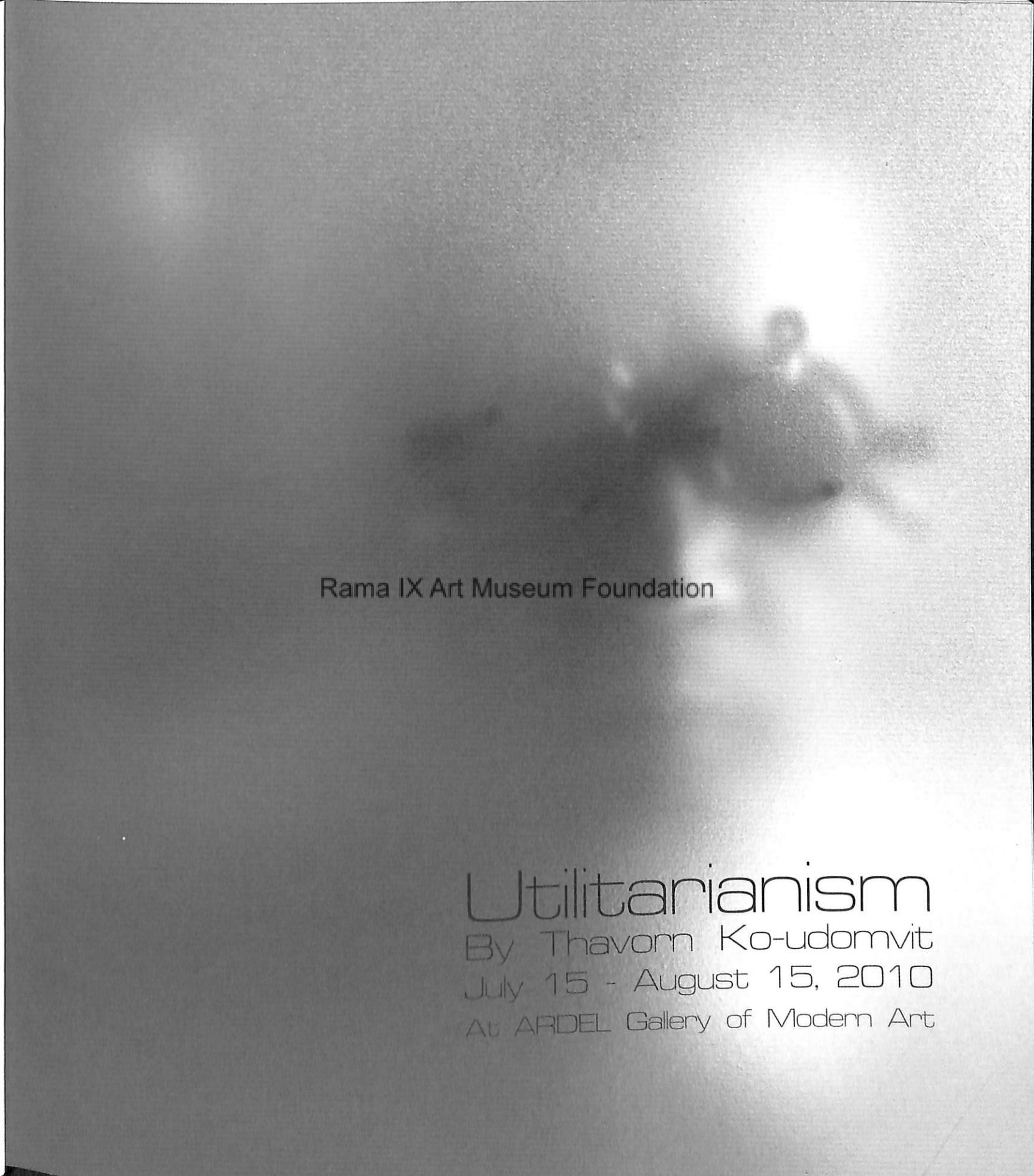

Utilitarianism

By Thavorn Ko-udomvit

ation

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

Utilitarianism
By Thavorn Ko-udomvit
July 15 - August 15, 2010
At ARDEL Gallery of Modern Art

Director:
Assistant Director:
Manager:
Assistant Manager:

Thavorn Ko-udomvit
Hassapop Tangmahamek
Vimonmarn Khanthachavana
Lawan Meesang
Orawan Khonwittayayothin

- Artist's assistant: Anecha Sukkasem, Ronarong Buththongkaew, Charit Pusiri and Yutt Puektasajatum
- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition Utilitarianism
- Designed and produced by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot
- Photography by Thavorn Ko-udomvit
- Translation by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2010
- Printed and bound in Thailand
- 1,000 copies

Rama IX Art Museum Foundation

ในขณะที่สถานการณ์บ้านเมืองกำลังดำเนินไปอย่างเข้มข้น ผลงานศิลปะหลายชิ้นเริ่มเป็นรูปเป็นร่างชัดเจนขึ้น มีหลายสิ่งเกิดขึ้นในขณะที่เราเริ่มพาตัวเองถอยห่างออกมา และมองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอย่างเฉยๆ เมื่อตั้งใจฟังจึงได้เห็นและทั้งได้ยินเรื่องทุกข์ สุข ชัดแจ้ง สมหัศจรรย์ ที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันขึ้นลงครั้งแล้วครั้งเล่า หากเพียงต่างกรรมต่างวาระ

กระบวนการเรียนรู้เริ่มต้นขึ้นพร้อมๆ กับการมองเห็นค้นหาและอุปาทานทั้งหลายก่อตัวขึ้น ทั้งใน 'เรา' และใน 'เขา' ด้วยว่าอาจเป็นมูลเหตุซึ่งนำไปสู่ความทุกข์ เมื่อพิจารณาเช่นนี้จึงเริ่มหาทางดับเหตุหรือดับทุกข์นั้นก่อนที่วงจรของความไม่เที่ยงจะวนเวียนกลับมาอีกครั้ง

กฎธรรมชาติหรือความจริงแท้สามประการ อันว่าด้วย อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ช่วยพาเราไปถึงเป้าหมาย คือ การดับทุกข์ได้ง่ายขึ้น หากเพียงเลือกมองสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพียง "ปรากฏการณ์" หนึ่งซึ่ง 'เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และต้องดับไปตามเหตุปัจจัยเป็นธรรมดา' เราเพียงแต่อาศัยและรอคอยเวลาของการเปลี่ยนผ่านจากบริบทของความสุขไปสู่ความทุกข์ และเผื่อรอที่จะเห็นความสุข เปลี่ยนผ่านเข้ามา ห่วงโซ่เหล่านี้เป็นความจริงแท้ที่จริงเสียยิ่งกว่าความจริงใดๆ ของใครเพียงคนใดคนหนึ่งหรือคนเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

เมื่อตัวเราอยู่นอกเหนือพื้นที่ของการสังกัด เราจึงเป็นอิสระและว่าง ทั้งหมดนี้ทำให้เพียงการหลบหนี และเป็นมากกว่าภาวะที่เรียกว่า การแยกตัว แต่สถานการณ์เหล่านี้คือการรู้เท่าทัน และเผชิญหน้ากับตัวเองอย่างยั่งยืน เพื่อที่จะปรับตัวและยืนอยู่ในโลกของความไม่คงที่นี้อย่างเข้าใจ และเช่นเดียวกันความยากของการเผชิญหน้ากับตัวเองนั้น ก็อาจมีมากพอหรืออาจเป็นเช่นเดียวกับความยากในการต้องเผชิญหน้ากับมายาคตินับร้อยนับพันซึ่งพยายามจะทำให้เรากลายเป็นส่วนหนึ่งหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของสิ่งนั้นหรือคนๆ นั้น และเมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะยืนอยู่อย่างมั่นคงได้อย่างไร และเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า ความเชื่อที่เรามีต่อสิ่งนั้นคือสิ่งซึ่งเราตัดสินใจแล้วว่า เราจะยึดถือมันไว้ตลอดชีวิตและใช้มายาคติดังกล่าวเป็นเครื่องมือบอกตัวตนของเราที่มีต่อผู้อื่น และกระทั้งมองเห็นพวกเขาเหล่านั้นเป็นศัตรูหรือคู่ตรงข้ามที่สมควรจะถูกกำจัดออกไป

ในโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความไม่เที่ยงแท้แน่นอนจึงถือเป็นบทเรียนล้ำค่าที่เราไม่เพียงแต่จะต้องตั้งรับเท่านั้น หากเราควรเรียนรู้และสืบหาประโยชน์ของความเปลี่ยนแปลงนี้ให้เกิดขึ้นได้ เพราะในระหว่างช่วงชีวิตของเรานั้นมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย นับตั้งแต่กับร่างกายของเรา อารมณ์ของเรา การเปลี่ยนผ่านของเวลาจากกลางวันไปสู่กลางคืน การหมุนเวียนของฤดูกาล ฯลฯ ไปจนกระทั่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่เคลื่อนไหวไม่คงที่อยู่ในแต่ละวัน

เมื่อความคงที่เป็นสิ่งซึ่งไม่มีอยู่จริง สิ่งซึ่งเรายึดถือเป็นสรณะที่มีอาจด้านทวนกฎธรรมชาติข้อนี้ไปได้เช่นเดียวกัน และเมื่อถึงเวลาที่สิ่งเหล่านั้นเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่าน หรือเกิดดับสลับ ทุกข์สุข ดีร้าย เราจะทำใจยอมรับมันได้อย่างไร เพราะเมื่อนั้นความเชื่อของเราอาจต้องพังทลายลง พร้อมๆ กับกำแพงแห่งอวิชชาซึ่งเราสร้างขึ้นมากได้ก่อตัวขึ้นและกักขังตัวเราเองเอาไว้อย่างแน่นหนา

ในที่นี้ ศิลปะจึงเป็นเสมือนพาหนะหนึ่งซึ่งพาเราเดินทางเข้าไปสำรวจความเชื่อของเรา ตลอดเส้นทางอันซับซ้อนของ "การเลือก" กระบวนการและกลบทของศิลปะชวนให้เราทอดมองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเบื้องหน้าในอีกแง่มุมซึ่งต่างออกไป พร้อมกันนั้นยังเปิดโอกาสให้เราแผ้วถางซ่อมแซมพื้นที่อันรกเรื้อในใจเราได้อย่างอิสระด้วยเครื่องมือของเราเอง

กระบวนการทำหน้าที่ของศิลปะในบริบทนี้ จึงอยู่เหนือประเด็นเรื่องการเลือกเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือเพียงข้างใดข้างหนึ่ง แม้รูปลักษณ์ (Appearance) โดยส่วนใหญ่ของมันจะบ่งชี้ถึงความแตกต่างและแสดงถึงการมีอยู่ของฝั่งฝ่ายอย่างเด่นชัด แต่ถึงกระนั้นอำนาจในการตัดสินใจก็ยังคงเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลซึ่งจะถูกชักจูงหรือลวงล่อไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งได้หรือไม่ นั่นอาจเป็นหน้าที่ในการหาคำตอบของผู้ดู... เมื่อเป็นเช่นนั้น ภาระในการตรวจสอบจึงไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายผู้สร้างมันขึ้นมาอีกต่อไป สิทธิ์เสียงแดงในนี้จึงอาจมีความหมายที่ทั้งเข้มข้นและเฉื่อยชา หรืออาจแสดงนัยยะซึ่งบ่งบอกความเป็นสังกัด อาณาเขตหรืออะไรก็ตามที่ผู้ดูประกอบสร้างมันขึ้นมาในใจ เช่นเดียวกับที่ ความเคลือบแคลงของวัตถุกับความหมายอาจทำให้เราเริ่มคิดถึงความไม่น่าเชื่อถือของความจริงที่ปรากฏตรงหน้า และทำให้เราเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นหรือไม่จำเป็นของการเลือกอีกครั้ง และในช่วงระหว่างของการตัดสินใจนี้เอง ที่เราจะได้พบทวนตรวจสอบความหนาแน่นของอัตตาภายในตัวเรามากกว่ามีมากน้อยเพียงใด

มายาคติทั้งที่เกิดขึ้นในบริบทของงานศิลปะและที่อยู่นอกเหนือไปจากบริบททางศิลปะนี้ จึงเป็นเช่นเดียวกับกลไกอย่างหนึ่งที่ไม่เพียงแต่ลวงล่อเราเข้าไปในอาณาบริเวณของมันเท่านั้น หากมายาคติเหล่านี้ ยังเป็นเช่นดังเครื่องทดสอบสติ ความระลึกอย่างดีที่ผู้คนส่วนใหญ่มักหลงมันไปเสียก่อนที่จะทันได้รู้เห็นประโยชน์ในอีกด้านหนึ่งของมัน การสร้างงานศิลปะในนิทรรศการครั้งนี้ จึงอาจช่วยให้มองเห็นถึงการมีอยู่ของมายาคติดังกล่าวซึ่งมีอยู่ในทุกอนุพื้นที่ของสังคม ขณะเดียวกันก็อาจช่วยให้เราได้เห็นประโยชน์ของมายาคติในอีกด้านหนึ่งซึ่งท้าทายต่อสัญชาตญาณความปรารถนาของมนุษย์ และเชื่อเชิญให้เราได้ทดสอบความมั่นคงภายในใจที่มีต่อความเชื่อหรือสิ่งซึ่งเรายึดถืออย่างหนักแน่นอีกครั้ง หากเพียงเราได้ตระหนักและรู้เท่าทันต่อความรู้สึกนึกคิดของตัวเราเอง และเมื่อถึงวันที่ความเปลี่ยนแปลงมาถึง เราอาจเป็นหนึ่งในผู้คนที่ไม่ยอมจำนนต่อความทุกข์ ทั้งยังสามารถถอดถอนความสุขที่กำลังจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาในเร็ววันนี้ได้

While the situation taking place in Thailand has become more intense, more and more artworks are created. There are many things happen while we start to step back from them and secretly look back to the situation. When we listen carefully, we will 'hear' misery, happiness, conflict and fulfillment from different situations.

Our learning process begins along with the awareness of desire while assumptions are made in 'our' and 'their' minds. They might be the cause of misery. If we are aware of this truth, we, therefore, find the way that can end the misery before we face this cycle of impermanence once again.

The three folds of truth composing of Impermanence, Suffering and Selfless can take us to the ultimate goal, to end suffering, if we reframe any situation into a 'phenomenon' that 'happens, proceeds and ends eventually.' We all tend to rely on time, waiting for the day that happiness is turned into misery, and look forward to enjoyment once again. This chain of life is the ultimate universal truth for everybody rather than any particular group or individual.

When we are not bound to any group, we are free and independent. This is not an escape and something more than disjointing but awareness as well as self-confrontation in order to adjust one's self and survive in this world of constant changes with understanding.

Similarly, the self-confrontation might be as difficult as facing million myths that try to convince us to be part or under their control. If this is the case, how can we survive our firm belief? How can we be sure if our belief is something that we determine to hold onto throughout our lifetime and regard it as an identity so that we consider others the enemies that must be gotten rid of?

In the world of constant changes, impermanence is what we must handle with as well as understanding and make the most of such changes. It is because our life faces with many changes in terms of our body, emotion, time and season, as well as economies, society and politics.

When eternity does not truly exist, our firm belief cannot resist this rule. How can we cope with the situation when our belief must go through changes? It is because our belief must be destroyed while we become ignorant and are trapped into 'indifference.'

In this context, art is a medium facilitating us to explore our belief. Before "making choice," the artistic processes and devices encourage us to re-consider the situation from different angles. At the same time, they also give us chances for independently purifying our mind.

Art, in this context, is beyond and does not focus on taking side although most of its 'appearance' clearly demonstrates the differences and existence of each side. Nevertheless, the power of making decision is reserved to individual person. Whether a person will be persuaded or misled to any particular purpose or not, the viewer shall find the answer...Therefore, it is not the artist's responsibility to examine the results anymore. In this regard, Yellow and Red might encompass the literal meanings or imply grouping, territory or anything as defined by the viewers. Similarly, the ambiguity of object might make us become aware of invalidity of the truth and re-consider the necessity of election. When making decision, we will have a chance for examining our ego once again.

The myth which resulted from and beyond the artwork is the device that does not only lure us into its territory but also test our consciousness that most people tend to be trapped before recognizing its other benefits. The artworks created for this art exhibition is tended to help everybody recognize the myth existed in every corner of our society. At the same time, they might also help us understand another side of the myth that challenges human desire and invite us to inspect our firm belief once again. If only we recognize and are aware of our thought, when the changes taking place, we might be one of those who do not surrender to misery but withstand and wait for the forthcoming happiness.

Thavorn Ko-udomvit
Bangkok 2010

Rama IX Art Museum Foundation

เหลือง=แดง=แดง=เหลือง

บุษราพร ทองชัย

ท่ามกลางสังคมที่ถูกครอบงำแวดล้อมไปด้วยความต้องการ อุดมการณ์ วาทกรรม และความจริงอันสสารวจมิได้ มีปัจจัยภายนอกมากมายที่ควบคุมเราให้ตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เราซึ่งคำตอบ ความเป็นจริงบางประการที่ดูเหมือนสังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ นั่นคือ เรากำลังตกอยู่ใน "กับดักของการเมืองแบบแยกขั้ว" และโครงสร้างอำนาจ (อันไม่เป็นธรรม) ที่ซับซ้อนและแน่นหนา การมุ่งไปสู่ทางออกหรือกระบวนการแก้ไขปัญหามิอาจดำเนินไปได้ด้วยปัจจัยหลักด้านภายนอก (External sanction) ที่ล้วนเต็มไปด้วยความปรารถนาเล็กๆ ที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นหรือสิ่งอื่น หากแต่การทำความเข้าใจต่อสถานการณ์เช่นนี้ อาจต้องอาศัยหน้าที่ทางจริยธรรมหรือในธรรมสำนึก (Moral sense) ภายในระดับจิตใต้สำนึกของแต่ละคนเป็นแรงขับเคลื่อนไป

มายาคติที่ครอบงำสังคมไทยอยู่ในขณะนี้กลายเป็นสิ่งที่คนบางกลุ่มของสังคมยึดถือเป็นสัจจะ เกิดภาวการณ์โน้มน้าวชักจูงให้เลือกข้างและปรากฏการณ์การผลักไสแยกขั้วนับตั้งแต่ ระดับความรู้สึก ระดับความสัมพันธ์ ไปจนถึงระดับสถาบัน ภาวะเหล่านี้กลายเป็นแรงกระทำในการแบ่งแยก กีดกัน และมองผู้อื่นหรือสิ่งอื่นเป็นเพียงวัตถุที่ต้องกำจัดออกไป กระทั่งสังคมสูญเสียบรรยากาศของความไว้วางใจและพื้นที่ส่วนกลางในการสื่อสารจนเกิดภาวะสุญญากาศทางสังคม ขณะที่ผู้คนเองก็เริ่มสร้างตัวตนหรืออัตตาใหม่ขึ้นมาแทนที่ภาวะการมีตัวตนร่วมกันในที่สุด

การตกอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกได้ว่า ไม่อาจทำอะไรได้เลยในโครงสร้างอำนาจอันซับซ้อนนี้ ได้นำไปสู่ความพยายามอย่างยิ่งยวดของผู้คนที่ได้รับสภาวะจิตของตนเองต่อความจริงที่เกิดขึ้นให้เป็นไปในแง่บวก (Positive thinking) ซึ่งอาจนำไปสู่การมองปัญหาดังกล่าวเป็นเพียงปรากฏการณ์หนึ่งของสังคมเช่นเดียวกับปรากฏการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่และจบลงในที่สุด และ โดยความเข้าใจเหล่านี้เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของการใช้สติปัญญาสำรวจความรู้เท่าทันที่มีในตนเองและความรู้เท่าทันที่มีต่อมายาคติอื่นๆ ซึ่งรายล้อมตัวเราอยู่

นิทรรศการ "เหลือง=แดง=แดง=เหลือง" โดยถาวร โกอุดมวิทย์ คือนิทรรศการที่จะเปิดพื้นที่ให้เราได้ "ทบทวนตัวเอง" และ "เจริญสติ" (Reflexivity) ท่ามกลางกับดักของการแบ่งขั้วเลือกข้าง โดยผ่านกลอุบายทางศิลปะซึ่งถูก

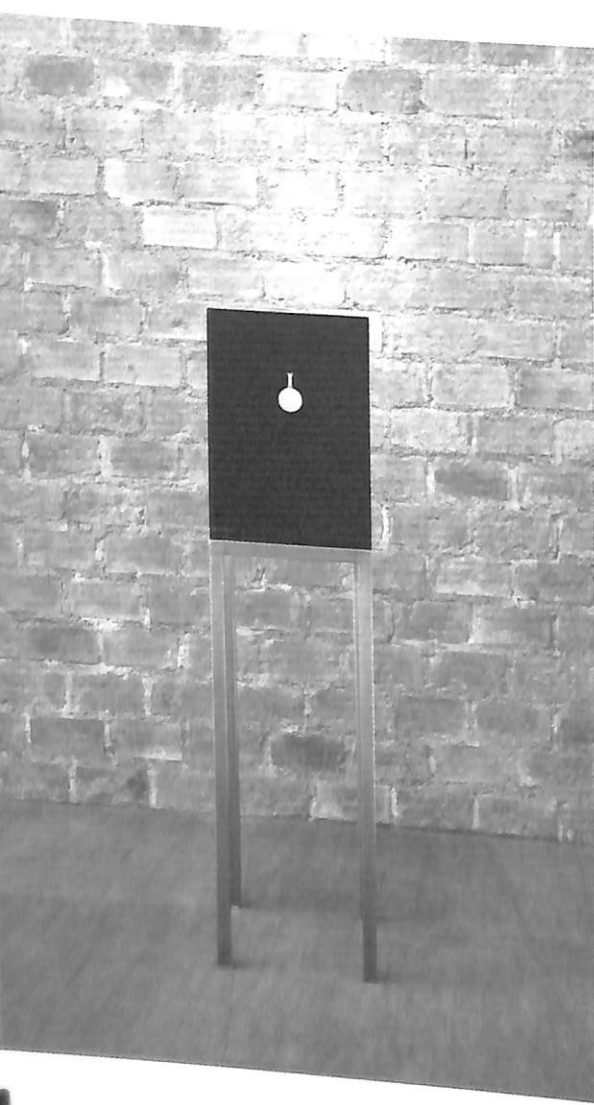
ตีความผ่านกายภาพและนัยยะการปรากฏตัวของสีสองสี และการจำลองสถานการณ์ที่ผู้ชม 'ไม่จำเป็นต้องเลือก' ในรูปแบบของศิลปะภาพถ่าย อินสตอลเลชันอาร์ต วิดีโออาร์ต และงาน Interactive เชิงความคิดที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม

การตั้งข้อสังเกตต่อกายภาพของสีในเชิงทัศนศิลป์ และความสัมพันธ์อย่างบังเอิญของการถูกนำมาใช้ในเชิงสัญลักษณ์โดยกลุ่มผู้เคลื่อนไหวทางการเมือง ได้นำไปสู่ความพยายามสำรวจการเกิดขึ้นและมีอยู่ของสี กระทั่งพบคำตอบในเบื้องต้นว่า แท้ที่จริงแดงเหลืองปราศจากความต่างและล้วนถูกสมมติหรืออุปโลกน์ขึ้นเพื่อเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยกันทั้งสิ้น

การก้าวข้ามสภาพการณ์แบบขั้วตรงข้ามและมองผ่านกำแพงของ 'สี' ในบริบทนี้ จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้มองเลือกที่จะสวมใส่แว่นเพียงสีใดสีหนึ่งซึ่งอาจมาพร้อมกับการสวมทับของอุดมการณ์หรือเงื่อนไขบางอย่างของกลุ่มที่พร้อมจะถูกถอดรื้อและต่อต้านจากอีกกลุ่มเสมอ แต่ในกรณีดังกล่าว ศิลปินกลับเลือกที่จะปรับทัศนคติของตนเองผ่านแว่นอันเดียวกันนี้ และเลือกที่จะมองหาคุณค่าจากความแตกต่างทางความคิดของสีเพื่อค้นหาจุดร่วมในการมองสิ่งอื่นเสมือนหนึ่งเป็นองค์ประกอบเดียวกัน โดยใช้ดุลยภาพที่มีอยู่ในงานศิลปะ พุทธปรัชญา และสังคมวิทยา เหล่านี้เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับตัวเอง

ในผลงานชุด "แว่นมีดบอด" ภาพถ่ายจำนวนหนึ่งแสดงภาพใบหน้าของบุคคลขณะสวมใส่แว่นตาเหลืองแดงด้วยสีหน้าและท่าทีที่แตกต่างกันออกไป ในสถานการณ์นี้ ศิลปินดูราวกับผู้ควบคุม ซึ่งสวมทับเครื่องหมายทางศิลปะของตนเองลงไปในร่างกายของผู้อื่น ขณะที่ผู้สวมใส่เองก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือทางศิลปะ และกลายเป็นฝ่ายถูกมองจากคนภายนอก โดยที่พวกเขาเหล่านั้นไม่อาจมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้าตนเองได้ชั่วขณะ

ความยินยอมพร้อมใจของผู้อื่นที่มีต่อกลบทบาทศิลปะซึ่งศิลปินเป็นฝ่ายสร้างขึ้นสะท้อนให้เห็นความเข้าใจของคนกลุ่มหนึ่งต่อกระบวนการวิวัฒนาการของศิลปะหรือผู้ควบคุมวัตถุทางศิลปะดังกล่าว โดยเฉพาะในแง่ของการนำไปใช้ภายใต้อาณาเขตของสุนทรียศาสตร์ซึ่งได้วางน้ำหนักของคู่ขั้วตรงกันข้ามทั้งสองไว้ในปริมาณที่ไม่อาจตัดสินหรือหาคำตอบได้ ความเฝ้าจางของประเด็นเกี่ยวกับการเลือกหรือการแบ่งกลุ่มจึงถูกลดทอนลง ขณะที่จุดยืน ตัวตน และการเลือกที่แท้จริงของ

ผู้สวมใส่ได้ถูกกดทับเอาไว้อย่างเจ็บๆ โดยระดับสามัญสำนึกของแต่ละคน

การสลับเปลี่ยนหน้าที่เดิมของแว่นที่เคยเป็นสัญลักษณ์ของการมองเห็นไปสู่ชัยชนะของการปิดบังชั่วขณะหนึ่งของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้า จึงอาจเป็นไปได้ว่า นี่คือการจำลองสถานการณ์ของการสวมทับมายาคติซึ่งหลอกล่อให้ผู้รับเข้าสู่วาระบนการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบรรลุเป้าหมายของผู้กำหนดทิศทางนั้นๆ โดยที่ผู้รับอาจไม่ทันได้วินิจฉัยต่อภาวะมืดดำที่กำลังจะเกิดขึ้นชั่วขณะนั้น หลังผ่านเลนส์นี้ผู้สวมใส่จะมองเห็นสิ่งใดเป็นอย่างไร จึงขึ้นอยู่กับว่า พวกเขามีความเชื่อต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้านั้นอย่างไร และเลือกที่จะยึดถือหรือมองมันด้วยทัศนคติเช่นใด

เช่นเดียวกับในผลงาน “The Dark Cabinet” ศิลปินจำลองสถานการณ์การเผชิญหน้าผ่านเครื่องกันทรงสี่เหลี่ยมซึ่งถูกเจาะรูเอาไว้ทั้งสองด้าน ต่อเมื่อมองผ่านรูซึ่งถูกปิดไว้ ผู้ชมจะได้สำรวจเห็นสิ่งที่อยู่ภายในนั้น และในระหว่างการสำรวจของเราที่มีต่อแสงเงาของเทียนจำลอง เราอาจจะต้องเผชิญหน้ากับวินาทีแห่งการสบตาซึ่งมาจากช่องที่เปิดเอาไว้สำหรับการสำรวจของผู้อื่น การมีส่วนร่วมต่อการสำรวจกันและกัน กระทั่งสำรวจสิ่งที่ปรากฏขึ้นตรงหน้าร่วมกันในแง่หนึ่ง จึงเป็นไปได้หรือไม่ว่านี่อาจเป็นการเน้นย้ำภาวะ “การมีตัวตนร่วมกัน (Self-confrontation)” มากกว่าการมองเห็นผู้อื่นเป็นเพียงชิ้นส่วนของมายาคติหรือหน่วยย่อย ซึ่งถูกประกอบสร้างขึ้นมามเท่านั้นเอง

กระบวนการทำหน้าที่ของศิลปะที่ไม่อาจตอบคำถาม หากทำหน้าที่ตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้ชมได้ทบทวนตัวเอง และเผชิญหน้ากับตัวตนของตัวเอง (Self-confrontation) อีกครั้งในบริบทที่ต่างออกไป ปรากฏให้เห็นในผลงานอีกหลายชิ้นที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับคนดู เช่นในผลงาน “ตาข้าง” ศิลปินเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมผ่านกระบวนการซึ่งดวงหาความสมดุลจากวัตถุสี่เหลี่ยมแดงผ่านเครื่องวัดอันหนึ่ง สถานการณ์ของการเลือกเริ่มต้นขึ้น เมื่ออำนาจในการเลือก หยิบจับวัตถุ และเป้าหมายของการซึ่งดวงตกอยู่ภายใต้การตัดสินใจของคนดู ผลงานชิ้นนี้ได้เชื้อเชิญให้ผู้ชมเข้ามาซึ่งตวงความต้องการของตนเองที่มีต่อตัวเลือกซึ่งศิลปินกำหนดเอาไว้เบื้องหน้า ไม่ว่าการซึ่งนั้นจะเป็นไปเพื่อหาความสมดุลหรือไม่อย่างไร และ

Rama IX Art Museum Foundation

ผลลัพธ์ที่ได้จะเชื่อมโยงเราไปสู่ประเด็นใด ทั้งหมดนี้อาจไม่สำคัญเท่ากับว่าเราเลือกมองวัตถุนั้นเป็นเพียงวัตถุหนึ่ง หรือในฐานะที่พวกมันเป็นภาพแทนของสิ่งใด

ในผลงาน “ประชามติ” ศิลปินจำลองสถานการณ์การเลือกท่ามกลางความสับสนของข้อความที่ปรากฏกับกายภาพของสิ่งที่รับรู้ได้ด้วยตา เห็นได้ชัดว่านี่เป็นการหยอกเย้าต่อความเชื่อโดยส่วนตัวของคนดูที่มีต่อวัตถุทางศิลปะเบื้องหน้า ระหว่างความเข้าใจที่มีต่อภาษาและความคลางแคลงของสิ่งที่ถูกบ่งชี้ด้วยความหมายที่คลาดเคลื่อนไปจากแบบแผนความเข้าใจซึ่งเคยมีขึ้นก่อนหน้านี้ การสลับตำแหน่งอย่างจงใจในแง่นี้อาจนำไปสู่ความพยายามที่จะ ‘ละลาย’ ความเชื่อหรือมายาคติดั้งเดิมซึ่งเราเคยยึดถือมาเกี่ยวกับรูปลักษณ์หรือวาทกรรมที่ปรากฏตัวขึ้นเพื่อพยายามจะอธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างตายตัว ขณะที่สถานการณ์จริงเบื้องหน้านั้นกลับยากจะหาข้อสรุปที่ตายตัวได้

ผลจากการเลือกจึงชวนให้สงสัยว่า ตรรกะของเราที่มีต่อสิ่งนั้นหรือความเชื่อนั้น ถูกต้องและเป็นจริงเสมอไปหรือไม่ เพราะกระบวนการวิธีที่จะนำไปสู่การเลือกซึ่งผู้เป็นศิลปินได้วางเอาไว้แล้วนั้นกลับเต็มไปด้วยกับดักและกลล่อให้หลงทางจากความรู้อย่างไรก็ตาม เราจะได้สำรวจหาตรรกะหรือความจริงแท้ได้อย่างไรเมื่อชั่วขณะแห่งการตัดสินใจของเราอยู่ถูกผูกมัดไว้ด้วยพันธนาการและความยึดมั่นถือมั่นที่เรามีต่อสิ่งนั้นอยู่

การให้ความหมาย คำนิยามหรือความคิดรวบยอด (Concept) ที่มีต่อรูปสัญลักษณ์ (Signifier) เหลืองแดง จนอาจเรียกว่า สัญลักษณ์ที่ตั้งกล่าวได้กลายเป็นภาพแทน (Representation) ของ กลุ่มความเชื่อ ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมล้วนยอมรับต่อความสัมพันธ์ของระบบสัญลักษณ์ (Symbolic) ใหม่ที่กันอย่างพร้อมเพรียง ผลงานชุด “นักมวยคู่แฝด” และ “คู่แฝดเหลืองแดง” จึงถูกสร้างขึ้นเพื่อท้าทายและตั้งคำถามต่อความเชื่อซึ่งมีต่อสัญลักษณ์ใหม่ที่ว่านี้ และเตือนเราว่า สิ่งที่เราเห็นนั้นไม่ใช่ ‘ความจริง’ แม้ในระหว่างกระบวนการของการพยายามสร้างภาพแทนนั้นจะมีการอ้างถึงความจริงและมองดูคล้ายความจริงมากเพียงใดก็ตาม

ผลงานวิดีโอ “พูดแต่ความดี” ศิลปินอาศัยเทคนิคการตัดต่อภาพและเสียงทางคอมพิวเตอร์จำลองบทสนทนาว่าด้วยเรื่องความดีของแต่ละฝ่ายในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การพลิกกลับของสถานการณ์ในบริบทนี้ ชี้ให้เห็นความเป็นไปได้ของศิลปะและทฤษฎีของศิลปินที่มีต่อปรากฏการณ์ดังกล่าวท่ามกลางสังคมซึ่งหาข้อพิสูจน์เกี่ยวกับความจริงได้ยาก นี่อาจเป็นการถากถางต่อความมีสาระและความจริงอันดาษดื่นที่แต่ละฝ่ายล้วนกล่าวถึง ขณะเดียวกัน การจำลองโลกในอุดมคติเช่นนี้ ยังเป็นการล้อเลียนต่อความเชื่ออันแน่นอนหนาของผู้คนเกี่ยวกับการเลือกยืนอยู่บนมายาคติของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจนำพาพวกเขาไปสู่จุดที่ไกลเกินกว่าจะเห็นความเป็นไปได้ในการอยู่ร่วมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการ ‘สลับ’ ตรรกะ และการ ‘ละลาย’ มายาคติที่มีต่อสีในเชิงสัญลักษณ์ ได้แปรสภาพวัตถุหนึ่งให้กลายเป็นเพียงรูปสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งซึ่งบรรจุความหมายเพื่อสื่อถึงสิ่งอื่นหรือความเป็นไปได้อื่นๆ ในการมองสัญลักษณ์ตัวเดียวกันนี้ กระทั่งข้ามผ่านประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มออกไป ในแง่หนึ่ง สีทั้งสองจึงมิได้ถูกเลือกนำมาใช้ในฐานะภาพแทนของกลุ่มความเชื่อใดความเชื่อหนึ่งโดยเฉพาะ แต่อาจหมายรวมถึงความแตกต่างหลากหลายใดๆ ก็ตามที่ถูกละเลยด้วยสัญลักษณ์อื่นๆ หรือมายาคติอื่นๆ ในที่นี้ เหลืองแดงจึงเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้เป็น รหัสไขคำตอบบางอย่าง เพื่อแสดงระยะห่างหรือปรากฏการณ์ของคู่ความเหมือนความต่างหนึ่งเท่านั้น

ในผลงานชุด “นำกรดสีแดง-นำกรดสีเหลือง” และ “ไหลยาดอง” รูปสัญลักษณ์ของสียังคงถูกนำมาใช้ในฐานะรหัส (Code) หนึ่งซึ่งจะนำไปสู่การแสดงความหมายร่วมกันของวัตถุที่ปรากฏออกมา ทั้งในรูปของความหมายตรงและความหมายแฝง การทำงานร่วมกันระหว่างรูปสัญลักษณ์ที่นำมาใช้กับหน้าที่ที่ถูกนิยามเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกับความหมายระดับปัจเจกของผู้เป็นศิลปิน การตีตราเหลืองแดงลงไปยังวัตถุทางศิลปะจึงเป็นเสมือนการพยายามสร้างเครื่องหมาย (Logo) หนึ่งให้กับวัตถุนั้นๆ ขณะที่มายาคติซึ่งมาพร้อมกับเครื่องหมายดังกล่าวยังทำหน้าที่ตอกย้ำคุณสมบัติของวัตถุทั้ง

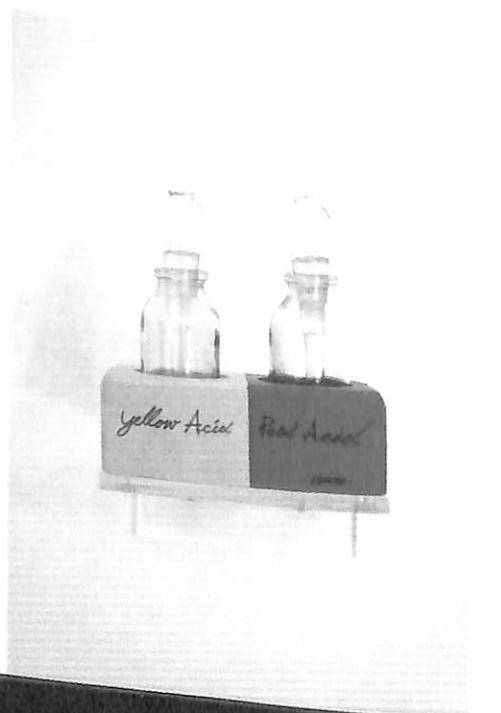

สองให้เข้มข้นขึ้นไปอีก กระบวนการสร้างความหมายของศิลปิน
ในลักษณะนี้ยังมิให้เห็นในผลงานอีกหลายชิ้น อาทิ “สมุดโน้ต”
และ “ปลากัด” ซึ่งทั้งหมดนี้ได้เผยให้เห็นธรรมชาติของศิลปิน
ในอันที่จะเชื่อมโยงความหมายแฝงลงในสัญลักษณ์บางอย่างโดย
ผ่านกระบวนการแสดงออกในลักษณะของการแทนค่าโดยอาศัย
ความหมายหรือในเชิงอุปมาอุปไมยนั่นเอง

ความพยายามในการทำให้มายาคติเกี่ยวกับ
ปรากฏการณ์ทางสังคมกลายเป็นสิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้
ท่ามกลางความซับซ้อนของ ‘ศิลปะ’ ที่แม้กระทั่งตัวมันเองก็
ยังประกอบขึ้นจากมายาคติข้อหนึ่ง ความหนาแน่นของมายา
ภาพ (Illusion) ที่ทับซ้อนกันอยู่นี้จึงไม่เพียงแต่ย่อยสลายความ
จริงระดับภววิสัยที่เราถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เบาลงเท่านั้น แต่เพื่อ
ที่จะคลายความยึดติดและท้าทายอัตตาของเราที่มีต่อสิ่งอื่นต่าง
ออกไป การลงมือเข้าไปในโลกซึ่งเต็มไปด้วยอัตตาของผู้อื่นนี้
จึงอาจถือเป็นบททดสอบอย่างดีในการเจริญสติและวัดปริมาณ
อัตตาภายในตนเองซึ่งเราอาจไม่เคยรู้มาก่อน

เห็นได้ชัดว่า กระบวนการทำงานของศิลปินใน
นิทรรศการ “เหลือง=แดง=แดง=เหลือง” ไม่ได้มุ่งความสำคัญ
ไปที่การวิพากษ์วิจารณ์ตรวจสอบ หรือหาข้อสรุปเกี่ยวกับ
ปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น ด้วยความปรารถนาที่จะลด
ทอนความเป็นมนุษย์หรือตอกย้ำอคติ อุดมการณ์ของอีกฝ่าย
แต่ก็อาจเป็นการประคับประคองสถานการณ์และเสนอทาง
เลือกอันอิสระในการสำรวจตรวจสอบว่า เราได้สร้างความ
หมายหรือมอบคุณค่าให้กับตัวเรา ให้กับสิ่งอื่นและนำมาปรับ
ใช้อย่างเหมาะสมกับบรรทัดฐานที่เรากำลังถึงแล้วหรือไม่
อย่างไร

ศิลปะเหล่านี้ได้เปิดเผยให้เห็นคำถามซึ่งซ่อนความ
จริงเอาไว้ในจุดต่างๆ เพื่อให้ผู้คนเข้าไปสำรวจปรัชญาการมอง
โลกของตนเอง และตั้งคำถามกับภาวะเหล่านั้นใหม่อีกครั้ง
เพราะในขณะที่เรากำลังมองโลกแบบแบ่งขาวแบ่งดำนั้น เรา
อาจกำลังหลงลืมความจริงที่ว่า ตัวเราเองต่างก็มีส่วนร่วมใน
การตอกย้ำความชั่วร้ายของอีกฝ่าย และความจริงสำหรับเรา
นั้นก็อาจเป็นเพียงการหลงตัวเองอย่างมีเหตุผล (Rational
egoism) เท่านั้นก็เป็นได้

Rama IX Art Museum Foundation

Utilitarianism Bussaraporn Thongchai

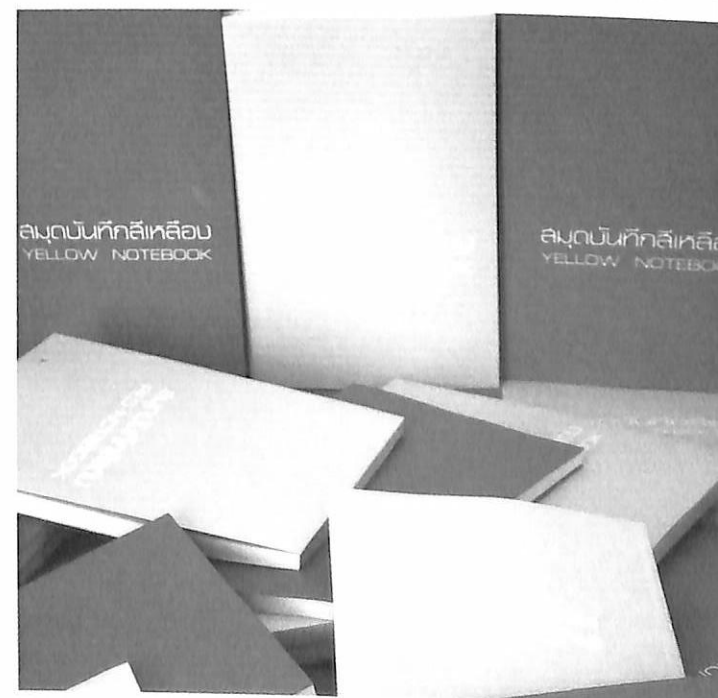
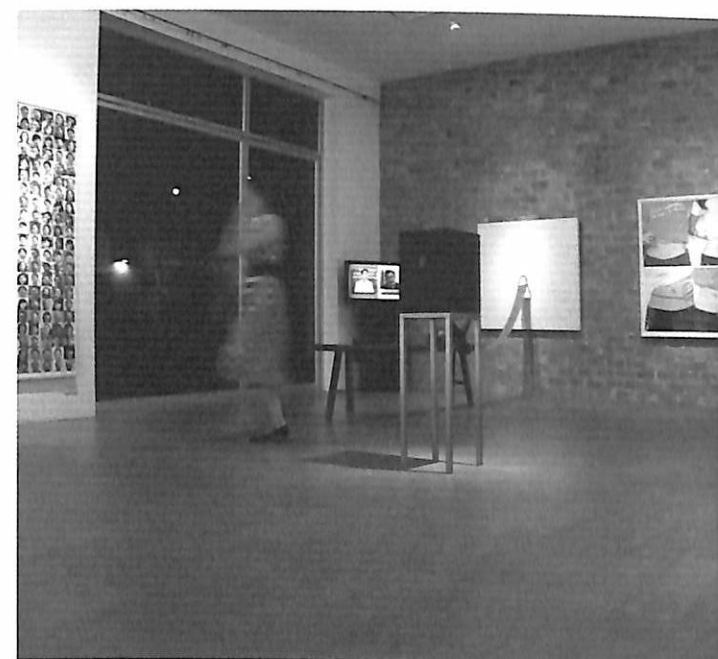
In a society dominated by desires, ideologies, discourses and invalid truth, there are many external factors forcing us to be in an unanswerable situation. The fact is that Thai society seems to be facing a “bipolar political trap” and (unfair) complex and solid power structure. Moving forward to solution or problem-solving process might not be realized because of ‘external sanction’ full of deep desire for other’s benefits. If we try to understand such situation, we might need to turn to each individual ‘moral sense’ as a drive.

The myth currently dominated Thai society has become the faith that some people hold onto firmly in a way that encourages influences and taking sides which occurs to their emotions, relationships and the Institutions. Such circumstance leads to partition and negative attitude in terms that the other sides must be destroyed. Consequently, our society lacks trust and communication which causes setback to the society while the new personality is built instead of co-existence.

Being helpless in this complex power structure has driven many people to adjust their mind and put on the positive thinking towards the occurred truth that might encourage them to consider the problem another phenomenon that takes place, proceeds and ends eventually. This understanding drives us to examine our knowledge and awareness of other myths surrounding our lives.

The art exhibition “Utilitarianism” by Thavorn Ko-udomvit is the one that provides us with an area for “self-reflection” and “reflexivity” in the midst of a trap forcing us to take side. This is done through an artistic device in a way that the two colors and the scenario that the viewers “will not have to choose” are inferred to the situation. The exhibition features photographs, installation art, video art and conceptual art interacting with viewers.

The artist’s perceive on the colors’ physical attributes in terms of visual art and the accidental link to it being used by the political groups drive the artist to explore

the origin and the existence of each color until an initial answer is found that, actually, red is not different from yellow. The difference is assumed for purposes.

We might not be able to walk across the bipolar situation and look through the colors' "wall" in this context, if we choose to wear glasses of a particular color that might come along with the group's political ideology or some conditions that are always ready to be destroyed and opposed by another groups. However, in such case, the artist chooses to adjust his attitude through these glasses and look for values out of the colors' mythical difference. This is to find the shared point for considering other things one holistic matter. The equilibriums found in art, Buddhist philosophies and social science are used as a tool for finding answers.

In the Blind Eyeglasses series, a number of photographs reveal a person wearing red and yellow glasses with different facial expressions. In such situation, the artist becomes regulator putting his own artistic symbol on others' body which makes them become part of the artistic tool and looked by the viewers while they do not know the sight before their eyes for a moment.

Willingness expressed towards the artist's artistic approach reflects others' understanding in the artist's objectives and process, particularly in terms that they are used for aesthetics that emphasize each side in an indecisive or undetermined manner. The issue of taking side is lessened while the decision is secretly laid behind individual consciousness.

The original role of glasses as a symbol of a sight is changed into a blind for a situation before the eyes. This might be a scenario presenting the myth that lures people into some particular process in order to achieve the leader's goals while these people are not aware of the concurrent blind. What kind of sight the people behind the lens will see depends on their belief in the phenom-

enon happening before their eyes and what attitude they will wear when considering it.

Similarly, in "The Dark Cabinet", the artist simulates confrontation by using the square partition with the holes at both sides. When looking through the covered holes, the viewers will be able to examine inside the cabinet. The moment that we are inspecting the yellow and red lights from the candles, we might witness the moment that our eyes are making contact with others. All of us are taking parts in reciprocal investigation. Indeed, this might be an emphasis of 'self-confrontation' rather than considering others as a component of the myth.

The artistic process might not be able to give us answer but raise questions so that all of us will review and face 'self-confrontation' once again in the different context. Many works focus on interaction with viewers including "Balance" that the artist gives the viewers a chance to take part in finding balance between the yellow and red objects. The viewers possess power for choosing objects and making decision. This artwork invites the viewers to measure their needs of the alternatives determined by the artist. Whether this measurement is aimed for finding balance and which issues will relate to the results, what matters the most is whether we consider the alternative an object or the representation of other substances.

In the "Referendum", the artist simulate scenario that people are making choices in a midst of confusion because of the texts and the perceived colors. Obviously, the artist aims to tease the viewers' personal belief towards the artistic objects in front of their sight. Their understanding in the language and colors is confused because of the distorted meanings. The artist might intend to 'ice-brake' our firm myth or belief in appearance or discourse made for explaining some certain thing while, actually, the situation taking place is impossible to find permanent conclusion.

The consequence of making choic-

Rama IX Art Museum Foundation

es drives us to question ourselves whether our logic or belief is always valid or true or not. It is because the artist has placed traps and devices misleading us throughout the election process. The question is how can we explore the logic or the truth if we are bound with chain and cannot let go of a certain belief when making decision?

Defining word or concept related to the signifiers of yellow and red has turned the colors to be the representation of groups. This new defined symbolic system is widely accepted by the sheer numbers of people in the society. "Twin Boxers" and "Yellow-Red Twins" are created to challenge and raise questions about belief in the new signifiers. They also remind us that what we see is not the 'truth' even though the representation process might refer and is very much similar to what happens in reality.

In the video, "Say Only Good Deeds", the artist relies on voice and picture editing techniques integrated with computerized sound for stimulating conversation about righteousness of each side at a certain moment. In this context, the situation discloses the exhibition's possibilities and the artist's attitudes towards such phenomenon. In the society where the truth is difficult to be proved, this might be a scrutiny for the extensive truth and substance mentioned by each side. At the same time, the simulation of this ideal world scorns people's solid belief and their support for the myth of their chosen side that might lead them to the point where living together is too far to achieve.

The concept on 'shifting' the logic and 'removing' the symbolic myth of colors has turned one same object into a signifier of meanings referring to other things or possibilities beyond the matter of taking sides. In this context, the two colors do not refer to any particular group but any differences supposed and labeled by other symbols or myths. Therefore, yellow and red are just the signifiers used for decoding some particular answers in order to expose distance or phenomenon of these bipolar groups.

In the "Red Acid-Yellow Acid" series, colors are also applied as a code which will lead to the shared meaning of the appeared objects both directly and indirectly. The signifier and its defined role are consistent with the artist's intention. Labeling yellow or red onto the artistic objects reflects an effort in trying to create a particular meaning for those objects while the myth coming along with such label also emphasizes the two objects' properties. The artist's effort in trying to create the new meanings for these objects also reflects on many art works including the "Notebook" and "Fighting Fish." These works reveal the artist's nature through his effort in relating meaning concealed in some particular things. In short, the exhibition is presented by analogy.

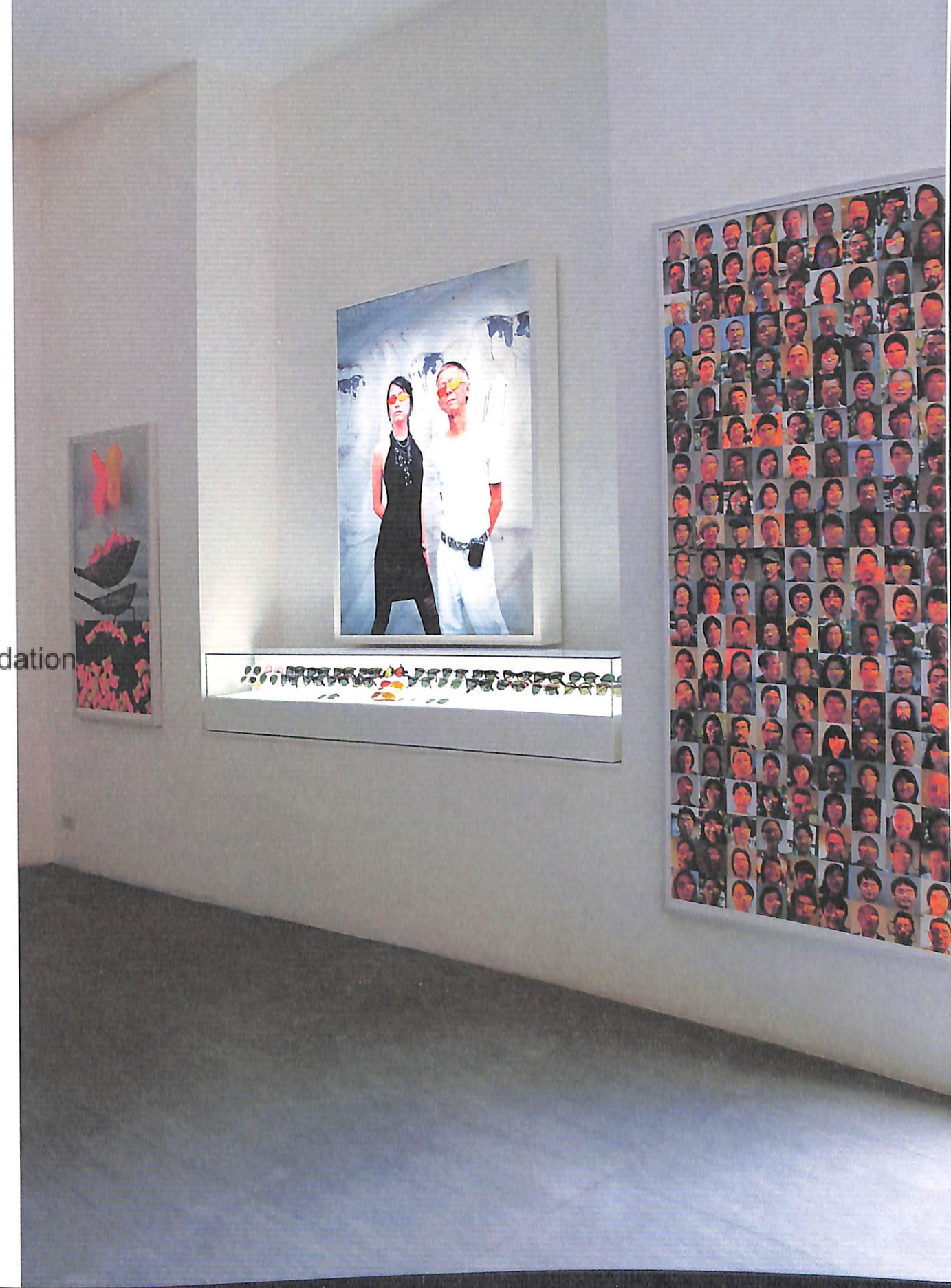
The artist's effort in trying to make political myth visible and tangible through an 'art' that seems to compose of a myth. These illusions do not only lessen our objective thoughts towards particular issue, they also challenge our ego. Luring us into a world of other's egos might be regarded as a test for reflexivity and measuring our ego that we might not be aware of it before.

Obviously, the artistic process of the art exhibition, "Utilitarianism" does not focus on scrutiny, inspection or conclusion of the social phenomenon rooted from desire to diminish humankind or emphasize another side's ideology. However, the exhibition aims to soothe the situation and propose alternatives for considering whether we create something meaningful or bring value to ourselves and others as well as adapt it to the claimed utility or not.

These arts have revealed questions with facts hidden in many spots waiting for us to explore our own philosophy towards the world and question such conditions once again. This is because, while we are looking at the world as black and white, we might forget that we are also encouraging the other group's wickedness. We might eventually realize that we are only egotistic rationally.

Installation view of the exhibition

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

Detail of Fashion 2010

แฟชั่น 2553 / Fashion 2010, 2010, mixed media, dimensions variable